

Există semn divin pentru clasa politică?

Eu aş spune că există și chiar s-a manifestat ca simbol de această Lăsata Secului, cu adresă către toți cei care ar trebui să intre într-un post cât mai definitiv, ferindu-se, ca de dulce, de năravurile lor politicianiste și pogorând în smerită rugăciune de mulțumire pentru marea mărinimie de a arunca focul Sodomei și Gomorei, Iubitor de Oameni fiind, numai în proporție de 24 la sută!

Dar aş mai adăuga că, nu se poate ca, prefăcuți doar în proporție de 24 la sută în stane de sare, măcar unii să nu-l fi simțit, sau să nu fi auzit tunetul care spunea cu glas de apocalipsă: „*Că v-ați ales dintre netrebnici și ați nesocotit poporul cel bine credincios!*”

Iar, dacă nu astfel, din partea Celui Ce Ne Iubește, oricum semnul s-a manifestat către cei care vor să ne conducă dar, cum am arătat într-un articol trecut, au rămas corijenți în dezbaterea lor publică cel puțin la capitolul PIB. S-a manifestat direct, din parte electoratului despre care greșit se spune că „*a atins cota de 62%*” în loc să se exprime adevărul care începe să se vadă cu ochiul liber: „*a ieșit din letargie, iar nemulțumirea lui crescândă avertizează grăitor, astăzi printr-o cotă de 62% iar, mâine, dacă lucrurile se continuă astfel, cine mai știe cât încă!*”

Pentru că, de la a da aproape sigur câștigător candidatul care avea un substanțial avans de 10%, iar apoi acela să piardă catastrofal, contracandidatul depășindu-l cu 24%, nu mai este deloc un fapt situat în limitele jocului de propagandă politică, așa cum încearcă să minimalizeze unii gravitatea cutremurului electoral care s-a produs!... Este, în egală măsură, un avertisment rostit cât se poate de ritos de electorat, ca și un simptom obiectiv constatat al trezirii lui, al faptului că - fie oricât de greu s-a mișcat, fie oricât de ușor s-a lăsat manipulat în acest sfert de veac - opinia lui publică se mobilizează acum, devenind capabilă de surprize din ce în ce mai mari din acest punct de vedere.

Fapt pentru care este cert lucru că, dacă nu asupra politicianilor, asupra românilor care votează, semnul divin de mobilizare la conștiință civică s-a arătat, iar oricine încearcă să minimalizeze semnificațiile acestuia, este o voce falsă, în slujba altor manipulări care nu vor binele ce se prefigurează printr-un asemenea act de afirmare a unei voințe într-adevăr populare.

Nu este vorba aici despre unul sau altul care a câștigat alegerile. Ci de faptul mult mai înălțător că am demonstrat ca electorat putere se selecție și, mai ales, de a respinge, în fine, manipularea politică pe care unii ne-o considerau atribuită ca un stigmat.

Greșesc acele condeie sau glasuri publicistice care încearcă fie să scuze pierderile unora, fie să laude câștigul altora, descoperind abilități extraordinare într-o campanie care, după cum s-a văzut, a prezentat un nivel de interes mult mai scăzut decât altele. Și nici măcar

nu înțeleg ce interes ar avea să persevereze într-o asemenea interpretare când, orice simțire lucidă și cinstită ar trebui să exulte la faptul că metafora Imnului Național cu „somnul cel de moarte” se adevărește, iar trezirea ciclică a românilor devine o garanție pentru viitorul lor:

Puternicul semnal de cutremur s-a produs în numai două săptămâni, nu clasa politică influențând electoratul, ci electoratul adresându-l ritos clasei politice.

Atât de ritos din partea opiniei publice încât, dacă evocăm banalizatul dicton cu „*vox populi*”, ajungem la răspunsul afirmativ dat titlului nostru: Da, există în asta un semn divin pentru clasa politică - de a se scutura odată și de demagogie, și de corupție, și de toate sechelele bolșevice fardate cu globalizare, împotriva cărora tunetul rostește „*Că v-ați ales dintre netrebnici și ați nesocotit poporul cel bine credincios!*”.